

määruse nr 343/2003 artikli 19 lõike 2 alusel esitatud kaebuse või uuesti läbivaatamise taotluse menetlemise käigus — olenemata kõnealusest nõusolekust — järeldusele, et vastavalt määruse nr 343/2003 III peatükile on vastutav liikmesriik mõni muu riik (kuigi sellele riigile ei ole vastu võtupalvet esitatud või ei ole see riik nõusolekut andnud), kohustatud liidu õiguse alusel siduvalt tuvastama, et tema juures poolelioleva kaebuse või uuesti läbivaatamise taotluse menetluses on vastutav kõnealune muu liikmesriik? Kas sellega seoses on igal varjupaigataotlejal subjektiivsed õigused lasta oma varjupaigataotlus läbi vaadata konkreetsel vastutaval liikmesriigil, kes on määratud vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide kohaselt?

2. Kas määruse nr 343/2003 artikli 10 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kuhu sisenemine oli esimene ebaseaduslik sisenemine („esimene liikmesriik“), peab tunnustama oma vastutust kolmanda riigi kodaniku varjupaigataotluse läbivaatamise eest järgmiste asjaolude esinemise korral:

Kolmandast riigist tulev kolmanda riigi kodanik siseneb ebaseaduslikult asjaomasesse esimesse liikmesriiki. Ta ei esita seal varjupaigataotlust. Seejärel lahkub ta riigist ja siseneb kolmandasse riiki. Vähem kui kolme kuu pärast lahkub ta kolmandast riigist ja siseneb ebaseaduslikult mõnda muusse EL liikmesriiki („teine liikmesriik“). Kõnealusest teisest liikmesriigist suundub ta kohe otse kolmandasse liikmesriiki ja esitab seal esimese varjupaigataotluse. Selleks ajaks on ebaseaduslikust sisenemisest esimesse liikmesriiki möödunud vähem kui 12 kuud.

3. Kas olenemata teisele küsimusele antavast vastusest tuleb juhu, kui selles küsimuses nimetatud „esimene liikmesriik“ on liikmesriik, kelle varjupaigasüsteemis on tuvastatud kogu süsteemi läbivad puudused, mis on võrreldavad EIÖK 21. jaanuari 2011. aasta otsuses M.S.S. nr 30.696/09 kirjeldatud puudustega, määrata esmajärjekorras vastutav liikmesriik määruse nr 343/2003 tähenduses teistel alustel, olenemata Euroopa Kohtu 21. detsembri 2011. aasta otsusest liidetud kohtuasjades C-411/10 ja C-493/10? Kas lähtuda võib eeskätt sellest, et sellises liikmesriigis viibimine ei saa algusest peale olla asjaolu, millest tuleneb liikmesriigi vastutus määruse nr 343/2003 artikli 10 tähenduses?

28. augustil 2012 esitatud hagi — Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-399/12)

(2012/C 343/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: N. Graf Vitzthum ja T. Henze)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 18. juuni 2012. aasta otsus ⁽¹⁾;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Saksamaa Liitvabariik on esitanud hagi nõukogu 18. juuni 2012. aasta otsuse „millega kehtestatakse Euroopa Liidu nimel vastu võetav seisukoht seoses Rahvusvahelises Viinamarja- ja Veiniorganisatsioonis (OIV) hääletamisele tulevate resolutsioonidega“ peale.

Saksamaa Liitvabariigi valitsuse arvamusel kohaselt oli selle otsuse vastuvõtmisel ekslikult menetlusõiguslikuks aluseks ETL artikli 218 lõige 9. Esiteks sätestab ETL artikli 218 lõige 9 ainult liidu nimel seisukohtade võtmist organites, mis on loodud rahvusvaheliste lepingutega, mille pooleks Euroopa Liit on. ETL artikli 218 lõikes 9 ei ole aga midagi sätestatud liikmesriikide esindamise kohta rahvusvaheliste organisatsioonide organites, milles osalevad üksnes liikmesriigid enda rahvusvaheliste lepingute alusel. Teiseks on ETL artikli 218 lõikega 9 hõlmatud vaid „õigusliku toimega“ aktid, st rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad õigusaktid. OIV resolutsioonid aga ei ole sellised õigusaktid.

Ühtegi teist menetlusõiguslikku alust ei paista nõukogu otsusel olevat.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, 25.2.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

⁽¹⁾ Nõukogu dokument nr 11436/12 „millega kehtestatakse Euroopa Liidu nimel vastu võetav seisukoht seoses Rahvusvahelises Viinamarja- ja Veiniorganisatsioonis (OIV) hääletamisele tulevate resolutsioonidega“.